

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTECIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 3013/2/2009

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3325

Ședința publică din data de 8 septembrie 2010

Curtea constituită din:

JUDECĂTOR : MONICA NICULESCU

GREFIER : MIHAELA GRIGORE

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamant **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **CARAMAN MIHAIL** și intervenientul **SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII**.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședință publică la data de 01.09.2010, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise la dosar, Curtea a amânat pronunțarea la data de 08.09.2010.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la data de 27 martie 2009, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul **CARAMAN MIHAIL**, constatarea calității acestuia din urmă de lucrător al Securității, în temeiul OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a învederat instanței că, potrivit Notei de constatare nr. S/DI/I/250/28.01.2009 și a înscrisurilor anexate, pârâtul, având gradul de colonel, adjunct al șefului Securității municipiului București, în cadrul urmăririi informative a unor persoane, a propus și/sau dispus realizarea unor măsuri operativ-informative împotriva unor persoane, prin activitățile

desfășurate pârâțul îngrădind drepturi și libertăți fundamentale, recunoscute de legislația din acea vreme, anume dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor (art. 28 din Constituția României din 1965 coroborat cu art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului), precum și dreptul la viață privată (art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului).

Prin întâmpinarea înregistrată la dosarul cauzei în data de 6 noiembrie 2009, pârâțul **CARAMAN MIHAIL** a solicitat instanței respingerea acțiunii.

Pârâțul a invocat excepția lipsei de interes a reclamantului în promovarea prezentei acțiuni, condiție generală de exercitare a acțiunii civile, reclamantul nefăcând dovada interesului prevăzut de legiuitor în art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008. Astfel, prin cererea doamnei A.M.C., cu nr. P/5451/06 din 30.04.2008, depusă la dosar, aceasta a solicitat verificarea calității de lucrător al securității pentru ofițerii și subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarelor nr. I 157131 și R 236014, titular al acestor dosare fiind B.I. Or, aceste dosare nu se regăsesc indicate în cuprinsul acțiunii, nici în nota de constatare a Direcției de Investigații și nici în înscrisurile depuse, pentru a fi îndeplinită cerința legală cu privire la verificarea calității de lucrător al securității pentru ofițerii și subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului, *la cererea persoanei fizice îndreptățite*.

De asemenea, nu este îndeplinită nici cerința verificării din oficiu a pârâțului, care nu se află în nici una din demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. a-h din OUG nr. 24/2008.

În ședința publică din data de 10 februarie 2010, pârâțul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, în considerarea aceluiași argumente pe care și-a fundamentat excepția lipsei de interes.

În ședința publică din data de 24 martie 2010, pârâțul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii și în raport de incompatibilitatea unuia din membrii Colegiului CNSAS, cu consecință asupra cvorumului de prezență și de vot la adoptarea deciziei Colegiului din data de 17 februarie 2009, asupra legalității notei de constatare privindu-l pe pârât.

Pe fondul cauzei, pârâțul învederează instanței că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu a suprimat nici un drept fundamental în sensul art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008, întrucât:

- la data de 6 martie 1956 și-a desfășurat activitatea având gradul de căpitan în cadrul Direcției a V-a, Contrainformații Militare, din cadrul MAI, provenind din trupe ale armatei, iar activitatea sa avea ca scop apărarea siguranței naționale, reglementată prin dispozițiile legale în vigoare la acea dată, precum și Regulamentul de funcționare a direcției de contrainformații militare.
- în anul 1956 nu exista Constituția din anul 1965
- în perioada 01.01.1972 -01.04.1973, a activat în cadrul ISJ Ilfov, având funcția de adjunct inspector șef și apoi adjunct șef direcție la ISM București, funcții îndeplinite în conformitate cu prevederile legale în vigoare la acea vreme, precum Statutul ofițerilor, reglementat prin HCM nr. 924/1964, HCM 1177/1965, HCM nr. 1178/1965, Regulamentul de funcționare a ISMP, Legea nr. 23/1971 privind secretul de stat.

Prin urmare, prin activitatea de ofițer, desfășurată în anii 1956 și 1972-1973, care a fost exercitată conform dispozițiilor legale, fără nici un abuz constatat în activitatea pârâtului, nu a suprimat sau îngrădit niciun drept sau libertate fundamentală a nici unei persoane.

Pretinsele suprimări sau îngrădiri ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nedovedite de CNSAS, modul tendențios de prezentare a motivelor acțiunii, au ca efect îngrădirea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, proces care presupune un tratament egal aplicat părților implicate în proces, iar accesul la justiție nu se realizează numai prin posibilitatea de a sesiza instanța, ci și prin dreptul recunoscut părților de a propune dovezile care să le susțină pretențiile, precum și dreptul instanței de a cenzura concluziunile, relevanța și utilitatea lor, de a încuviința administrarea probelor necesare pentru deplina stabilire a situației de fapt și de a-și întemeia soluția pe probele administrate.

Reclamanta CNSAS nu cunoaște, arată pârâtul, că și în prezent, SRI dirijează surse, urmărește persoane, face investigații, conform atribuțiilor specifice de serviciu, care sunt secrete așa cum era și anii 1956, 1972, 1973 și nu au fost declassificate, deoarece sunt valabile și legale și astăzi.

Odată cu depunerea întâmpinării, pârâtul **CARAMAN MIHAIL** a formulat cerere de intervenție forțată în proces a **SERVICIULUI ROMÂN DE INFORMAȚII**, în temeiul art. 57-59 C.pr.civ., arătând că singura instituție care ar putea să pretindă cele susținute de reclamant ar fi SRI, care a preluat arhiva fostei securități.

Doar SRI ar putea pretinde, arată pârâtul, că, în perioadele indicate, activitatea sa a fost desfășurată în exercitarea atribuțiilor de serviciu cu suprimarea unui drept fundamental, dovedind totodată prin probe și în concret ce drepturi și libertăți a încălcat, raportat la legislația în vigoare de la acea dată și la fișa postului.

Prin întâmpinarea înregistrată la dosarul cauzei în data de 22 ianuarie 2010, intervenientul forțat **SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII** a invocat excepția inadmisibilității cererii sale de chemare în judecată, arătând că OUG nr. 24/2008 conferă CNSAS dreptul exclusiv și limitativ prevăzut de a cere instanței constatarea calității de lucrător al securității a unei persoane, SRI neavând o atare posibilitate.

Din actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

1. Analizând mai întâi excepțiile invocate de pârât, instanța reține că excepțiile lipsei de interes și a inadmisibilității, invocate în apărare, vizează faptul că, deși în sesizarea făcută de CNSAS este indicată ca solicitantă numita A.M.C. care a cerut constatarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii și subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului I 157131 al cărei titular era numitul B.I. (f. 129), în prezentarea materialului din cuprinsul sesizării, acest dosar nr. I 157131 nu apare sub nicio formă, nici în cuprinsul acțiunii, nici în Nota de constatare a Direcției de Investigații și nici în înscrisurile depuse în probațiune, astfel că nu este îndeplinită cerința legală „cu privire la verificarea calității de

lucrător al securității, pentru ofițerii și subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului, *la cererea persoanei fizice îndreptățite*".

Inițial, pârâtul a invocat această stare de lucruri ca fundamentând excepția lipsei de interes, ulterior, în ședința publică din data de 10 februarie 2010 (f. 122), pârâtul invocând, pentru aceleași considerente, excepția inadmisibilității acțiunii.

Instanța reține că, potrivit disp. art. 1 alin. 7 prima teză din OUG nr. 24/2008, „Persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul, la cerere, să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului, și poate solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului”.

Or, așa cum reclamantul a menționat și probat, verificarea calității pârâtului de lucrător al securității s-a realizat la cerere, în temeiul art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008, la solicitarea numitei A.M.C., cu privire la persoanele care au contribuit la instrumentarea dosarului de urmărire nr. I 157131.

Pentru acuratețea redării stării de fapt în cauză, instanța observă mai întâi că dosarul nr. I 157131 este menționat în nota de constatare, dosarul avându-l ca titular pe numitul B.I., fost condamnat la 15 ani închisoare corecțională pentru „activitate revoluționară desfășurată pe linia organizației PNT Tineret”, pârâtul contribuind la instrumentarea dosarului acestuia, după cum reiese din nota nr. 103/A/SC/0080495 din 08.12.1972 către Direcția a I-a, semnată de pârâtul Caraman Mihail, ca „adj. al Șef Securității Municipiului București” (f. 131), care consemna „alăturat vă înaintăm spre exploatare copia unei note din 4.IX.a.c. furnizată de informatorul „Puișor Nicu” privind pe B.I., cunoscut la problema PNT”.

Mai departe, Curtea subliniază că legea nu impune nicăieri ca cercetarea calității de lucrător al securității, din perspectiva întrunirii ipotezei normei legale cuprinsă în art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008, să se facă în raport de persoana care a solicitat verificarea calității de lucrător, de contribuția la instrumentarea dosarului acestei persoane, ci o verificare în integritate a acestei calități, în raport și/sau de orice alte persoane cu privire la care pârâtul a contribuit la instrumentarea dosarelor de urmărire, cererea petentei deschizând doar calea unei astfel de verificări.

În sprijinul aceleiași concluzii vin și prevederile art. 14 lit. e din OUG nr. 24/2008, statuând ca atribuție a CNSAS, printre altele, și aceea de a „da publicității informațiile și documentele cu privire la activitatea, structura și componența Securității, care atestă implicarea Securității și a altor structuri politice și represive ale regimului totalitar comunist în săvârșirea unor fapte împotriva vieții, integrității fizice sau psihice, a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, precum și a unor acte de trădare a intereselor naționale, cu respectarea legislației privind protejarea informațiilor care privesc siguranța națională; procedura urmată, în vederea publicării numelor celor implicați în săvârșirea acestor fapte, este aceeași ca și pentru lucrătorii Securității, identificați în urma verificărilor din oficiu, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență”.

Or, o atare atribuție nu poate fi realizată pe deplin, pentru asigurarea finalității legii, în ipoteza unei interpretări precum cea sugerată de pârât.

În altă ordine de idei, referirile pârâtului la neîntrunirea ipotezelor la care face referire art. 3 lit. a-h¹ din ordonanță, care permit verificarea sa din oficiu, nu prezintă relevanță în cauză, reclamantul neprocedând din oficiu la verificarea pârâtului, în considerarea vreunei funcții sau demnități dintre cele menționate în textul arătat.

2. O altă excepție a inadmisibilității acțiunii este fundamentată de pârât pe pretinsa nelegalitate a procesului verbal nr. 8/17.02.2009 pentru nerespectarea art. 5 Cod civil, art. 1171 Cod civil, art. 45 alin. 4 din Legea nr. 144/2007, pentru fraudarea legii prin nerespectarea prevederilor legale privind regimul juridic al incompatibilităților, având în vedere că membrul CNSASse află în stare de incompatibilitate începând cu data de 27.03.2006.

Prin urmare, arată pârâtul, potrivit art. 21 din Regulamentul de organizare, colegiul nu a lucrat în prezența a cel puțin 8 membri, actul nu a fost adoptat cu majoritate simplă, procesul verbal al colegiului neîndeplinind astfel condițiile de fond impuse de art. 21 din regulament, având drept consecință introducerea unei acțiuni inadmisibile.

Analiza acestei excepții, vizând pretinsa nelegală investire a instanței, în raport de înscrisurile depuse la dosar de către reclamant, mai exact a procesului verbal al ședinței Colegiului CNSAS din data de 17 februarie 2009, când a fost luată în discuție nota de constatare nr. S/DI/I/250/28.01.2009 vizându-l pe pârât, conduce la concluzia netemeinicii excepției.

Astfel, după cum se poate observa, numitul nu a participat la respectiva ședința a Colegiului, fiind prezenți doar 8 alți membri, care au votat în unanimitate „pentru” transmiterea documentelor în instanță, fiind prin urmare respectat cvorumul de prezență și de vot și nefiind incidentă nicio situație de incompatibilitate.

În consecință, instanța va respinge și această excepție.

3. Trecând la analiza fondului cauzei, instanța reține că, în considerarea dispozițiilor art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității - text potrivit căruia „Persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul, la cerere, să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului, și poate solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului” – la solicitarea numitei A.M.C. în procedura de verificare a ofițerilor și subofițerilor care au contribuit la instrumentarea dosarului de urmărire nr. I 157131, al cărei titular era B.I., CNSAS a procedat la verificarea calității pârâtului de lucrător al Securității în accepțiunea OUG nr. 24/2008.

4. Potrivit notei de constatare nr. S/DI/I/250/28.01.2009, întocmită de Direcția Investigații a CNSAS (f. 17 și urm. dosar) coroborat cu copia fișei de evidență a ofițerului Caraman Mihail, transmisă de Serviciul de Informații Externe cu adresa nr. S/17760/18.09.2008 (f. 35 și urm. dosar), pârâtul Caraman Mihail a fost angajat al fostei securități, deținând gradul de căpitan, șef birou în cadrul Direcției a V-a, Serviciul 1 (1956, până în iunie), respectiv colonel, adjunct șef

Direcție în cadrul Inspectoratului de Securitate al Municipiului București (1972,1973).

În această calitate, pârâtul a întreprins o serie de activități, relevante pentru soluționarea pricinii, concretizate în următoarele:

- *Adresa nr. 103/A/PI/077089 din 07.10.1972 a I.M.B. Securitate către Direcția a IV-a, semnată olograf de pârât ca „Adj. Șefului Securității Municipiului București”, în care se consemnează următoarele:*

„De către noi este urmărit în prezent numitul R.C., născut /.../, documentarist la Institutul de Arheologie București, cu domiciliul în /.../, fost condamnat 15 ani muncă silnică pentru activitatea desfășurată într-o organizație subversivă, pus în libertate în anul 1963, la expirarea pedepsei.

.....
Rugăm a se stabili dacă este posibil, de ce e anume a fost vizitat mr.....de către obiectivul nostru, mai ales că în prezent acesta din urmă este semnalat informativ că intenționează să fugă din țară, împreună cu alte 2-3 elemente neidentificate de către noi” (f. 50).

- *Nota raport nr. 103/A/PI/12.10.1972 privind DUI „Cucu” și „Dogaru”, prin care s-a propus „chemarea periodică la sediul organelor noastre a numiților C.R. și D.V., pentru atenționare și influențare pozitivă, continuând urmărirea lor prin DUI o perioadă de 2-3 luni”, în cuprinsul raportului, aprobat de pârât prin notă olografă, reținându-se următoarele:*

„...În anul 1948 a făcut parte dintr-o grupare subversivă ce a activat la Craiova, fapt pentru care a fost condamnat la 15 ani muncă silnică, fiind pus în libertate la expirarea pedepsei. În timpul detenției este cunoscut că a avut o poziție refractară, fiind semnalat cu atitudini ostile regimului nostru.

Stabilindu-se cu domiciliul în București, după punerea în libertate, este cunoscut informativ că făcea comentarii tendențioase cu privire la principalele aspecte ale vieții economice și social-politice din România și că intenționează să plece ilegal din țară, unde, spune el că nu se poate „realiza”.

.....
Din materialele recente reiese faptul că /.../, fapt ce l-a determinat pe C.R., mai ales că între timp a absolvit Facultatea de Istorie, să-și exprime din nou intenția de a fugi din țară.

Astfel, la începutul lunii septembrie a.c., a fost semnalat că ar face parte dintr-un grup de 5-6 persoane cu care vrea să fugă din țară, având stabilite în acest sens în zona Orșova și Yugoslavia, pentru realizarea, fără prea mari riscuri a plecării, unele legături care se ocupă frecvent de treceri ilegale peste frontieră. După câteva zile, față de aceeași sursă, numitul C.R. afirmă că sunt numai 2 persoane care vor să plece ilegal din țară împreună cu el.

Din afirmațiile lui C.R. rezultă că tentativa de plecare ilegală din țară era iminentă fapt ce a necesitat punerea lui în filaj.

În timpul filajului, C.R. s-a întâlnit de mai multe ori cu un anume D.V., care, din analiza materialelor ce le deținem, se pare că ar face parte din „grupul” obiectivului pentru realizarea plecării ilegale din țară.

Despre D.V. lucrat și el prin dosar urmărire informativă, relatăm următoarele: /.../

A făcut parte din aceeași grupare subversivă cu C.R., fiind condamnat la 12 ani muncă silnică, iar la expirarea pedepsei, datorită poziției avute în detenție, i s-a fixat domiciliul obligatoriu în comuna Valea Călmățui. După ridicarea restricțiilor domiciliare în anul 1964, D.V. a venit în București locuind ca flotant sau fără forme legale la diverse adrese și a schimbat în aceeași perioadă 7-8 locuri de muncă, lucrând în special pe diferite șantiere de construcții. /.../.

D.V. este semnalat cu manifestări ostile în prezent și cu intenția de a fugi din țară, pentru că aici „sub regimul comunist nu poate realiza nimic”.

Față de cele raportate, apreciem că urmărirea în continuare a celor doi nu ar aduce elemente noi în soluționarea acestor cazuri, așa încât considerăm oportună, în stadiul actual, chemarea numiților C.R. și D.V. la sediul organelor noastre, periodic, pentru atenționare și influențare pozitivă, urmărind concomitent și compromiterea lor, unul față de altul, cât și față de anturajele pe care le au” (f. 47-49).

Viza de aprobare pusă olograf de pârât, cuprinde următoarea notă a acestuia: „... Studiați posibilitatea efectuării unei percheziții domiciliare la C.R., pentru a verifica dacă nu are materiale cu caracter secret la domiciliu. Folosiți în acest scop inf. ref. cu filmele folosite în scop personal. Măsurile necesare pentru a nu mai avea posibilitatea să călătorească prin țară. Ar fi important totuși să aflăm pe ce persoane ar fi „contat” în Yugoslavia” (f. 47).

▪ *Adresa nr. 104/B/ON/15444 din 01.02.1973 a I.M.B. Securitate către IJS Timiș, semnată olograf de pârât ca „Adj. Șefului Securității Municipiului București”, în care se consemnează următoarele:*

„Organele noastre au în atenție pe scriitorul S.T., redactor la revista România Literară, domiciliat în/.../.

Din datele ce le deținem rezultă că acesta are o atitudine ostilă, declarându-se împotriva orientării literaturii de către partid, militând pentru o așa-zisă „libertate de creație” și are relații apropiate cu scriitori care prin scrierile lor nu sunt de acord cu hotărârile partidului privind îmbunătățirea muncii ideologice.

În cadrul unei călătorii făcute în Franța, în vara anului 1972, a luat legătura cu emigrația română, de la care a cerut ajutor în bani, aranjându-și totodată prin D.Ț. și P.G., apariția unor scrieri la Paris.

/.../

Rugăm ca, folosind sursele de care dispuneți în mediul creației literare și al redacțiilor, să ne sprijiniți în perioadele când acesta se deplasează la Timișoara pentru a stabili:

- convingerile sale politice, afirmațiile pe care le face în cercurile apropiate în legătură cu politica partidului în sectorul creației literare;
- dacă are „scrieri cu cheie”, pe care încearcă să le publice la revista Orizont sau Editura Facla din Timișoara;
- ce relații are în rîndul scriitorilor din Banat, cum sînt cunoscuți aceștia, dacă în discuțiile cu ei abordează probleme politice;
- dacă are scrieri nepublicate în țară sau respinse, pe care încearcă să le scoată peste hotare, la cine a cerut sprijin în acest sens” (f. 79-80).

▪ *Adresa nr. 101/A/CP/0080973 din 22.12.19732 a I.M.B. Securitate către IJS Vrancea, semnată olograf de pârât ca „Adj. Șefului Securității Municipiului București”, în care se consemnează următoarele:*

„La adresa dvs. nr. 0030.528 din 11.XII:1972 vă comunicăm că numitul U.I., din București, fost legionar cu datele de identificare cunoscute de dvs. este urmărit prin DUI de către organele noastre pentru legături suspecte cu foști legionari. Din urmărirea sa informativă, pînă în prezent, nu a rezultat vreo legătură cu numele de B.M. din Panciu, dar nota furnizată de inf. „Vlad” al org. Dvs. cu privire la legăturile dintre cei doi prezintă importanță pentru organele noastre, motiv pentru care vă mulțumim.

Rugăm ca și pe viitor să solicitați inf. „Vlad” să clarifice în limita posibilităților, natura relațiilor dintre cei doi, atît în cazul cînd B.M. va mai veni în București sau U.I. se va deplasa la Panciu.

Prin rețeaua de care dispunem vom stabili relațiile prezente dintre U.I. și B.M., iar în cazul cînd U.I. se va deplasa la Panciu vă vom comunica.

În urma verificărilor efectuate am stabilit că în ziua de 20.XII.1972 informatorul „Bob Fănel” a plecat la Panciu, rezultînd că va face sărbătorile de iarnă acolo.

Solicităm să fie contactat și să-i comunicați ca la întoarcere în București să telefoneze la nr. 14.50.34 și să întrebe de tov. Intenționăm să-i reactivăm urmînd a fi folosit pe lîngă U.I., motiv pentru care rugăm să ne trimiteți dosarul personal.

În ce privește persoana cu numele de H. noi întreprindem măsuri de identificare a sa, urmînd a vă comunica rezultatul, telefonic”. (f. 82).

▪ *Raportul din 06.03.1956 cu propunerea de a se aproba reactivarea informatorului necalificat slt. D.F. din Regt. Aviație MAI București, semnat olograf de pârât, în care acesta consemnează următoarele:*

„În cadrul Regt. Aviație MAI București avem în lucru în prezent pe slt. N.V., despre care s-a primit semnalarea că întreține legături suspecte cu însărcinatul cu afaceri al Egiptului la București, cît și cu alți diplomați străini” (f. 83-84).

▪ *Raportul din 10.03.1956 de felul în care a decurs reactivarea informatorului recalificat slt. D.F., din Regt. Aviația MAI, semnat olograf de pârât, în care se consemnează, printre altele, următoarele:*

„...După cele arătate mai sus i s-a propus să continue a colabora cu organele noastre pentru a cunoaște unele probleme de la Regt. Aviație, care interesează organele noastre, fixîndu-i-se mai multe persoane printre care a fost inclus și slt. N.V., după care i s-a luat angajament nou și dîndu-i-se numele conspirativ de „Stănescu George”.

A fost fixat apoi cu el sarcinile sale, locul de întîlnire și a fost instruit asupra comportării sale pe viitor” (f. 86).

5. Redată fiind starea de fapt supusă examinării, urmează a verifica măsura în care activitățile pârâtului se încadrează sau nu în sfera de aplicare a OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Potrivit disp. art. 2 lit. a din actul normativ pomenit, lucrător al Securității este „orice persoană care, avînd calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada

1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

5.1. Din documentele invocate în paragrafele anterioare reiese în mod cert întrunirea primei cerințe, privind „calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 – 1989”, pârâtul fiind angajat al Securității, având, în perioada de referință, gradul de căpitan, șef birou în cadrul Direcției a V-a , Serviciul 1 (1956, până în iunie), respectiv colonel, adjunct șef Direcție în cadrul Inspectoratului de Securitate al Municipiului București (1972,1973).

5.2. Rămâne de analizat dacă a desfășurat activități prin care să fi suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Analiza documentelor evocate mai sus, din care instanța a prezentat cele mai relevante aspecte, duce la concluzia categorică a întrunirii și a celei de-a doua condiții.

Astfel, măsurile propuse, aprobate sau executate de pârât au fost propuse/aprobate/executate în scopul de a depista poziția ostilă, atitudinea dușmănoasă a persoanelor urmărite față de regimul comunist, concepțiile filozofice, opiniile politice și afirmațiile cu caracter politic ale acestora, susținerea libertății de creație, ca expresie a libertății de exprimare, relațiile cu cetățeni străini, intenția de a părăsi țara, vădind interesul organelor de securitate pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, precum și pentru anturajul lor.

Acest interes al organelor de securitate, coroborat cu urmările pe care, *factum notorium*, le antrena împotriva celor vizați (în speță, ele regăsindu-se în mod cert printre măsurile dispuse) dovedesc un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului, vizând punerea sub lupă a vieții private (inclusiv a celei profesionale, subsumată celei private din perspectiva protejării drepturilor omului) a persoanelor urmărite, menționate mai sus, vizând urmărirea acestora pentru opiniile relativ la regimul comunist, pentru intenția de părăsire a țării, pentru susținerea libertății de creație, ca expresie a libertății de exprimare și refuz de înregimentare în politica partidului privind orientarea literaturii de către acesta, constituie activități prin care s-au suprimat sau îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

- *Dreptul la viață privată*, consacrat legislativ în epocă în
 - art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, semnată de România la data de 14 decembrie 1955, când a fost admisă în rândul statelor membre ONU, text potrivit căruia „Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri”.
 - art. 17 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, potrivit căruia „Nimeni nu va

putea fi supus vreunor imixtiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale”.

▪ *Dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor și de conștiință, consacrate în*

- art. 85 din Constituția României din 1952, potrivit căruia „În conformitate cu interesele celor ce muncesc și în vederea întăririi regimului de democrație populară, cetățenilor Republicii Populare Române li se garantează prin lege:

a) libertatea cuvântului

.....”

- art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965, în vigoare în perioada de referință, potrivit căruia „Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor”

- art. 30 alin. 1 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965, în vigoare în perioada de referință, potrivit căruia „Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România”.

- art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia „Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat”.

- art. 19 pct. 1 și 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, texte potrivit cărora „(1) Nimeni nu trebuie să aibă de suferit din cauza opiniilor sale. (2) Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, sub formă orală, scrisă, tipărită ori artistică, sau prin orice alt mijloc, la alegerea sa”.

Prin urmare, Curtea constată că este întrunită și cea de-a doua cerință din ipoteza normei legale, aceea ca activitățile pârâtului să constituie acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

6. Apărarea pârâtului în sensul că în anul 1956 nu exista Constituția din 1965 nu prezintă nicio relevanță în cauză, reclamantul invocând reglementările legale incidente în materia drepturilor și libertăților fundamentale ale omului pentru întreaga perioadă de referință, adică atât în raport de actele pârâtului din anul 1956, cât și de cele din perioada 1972-1973.

7. O altă apărare a pârâtului vizează pretinsa îngrădire a art. 21 din Constituția României, privind dreptul la un proces echitabil, din perspectiva „dreptului recunoscut părților de a propune dovezile care să le susțină pretențiile”, însă raportează această îngrădire la reclamant, la faptul că acesta nu și-a probat susținerile privind preținsele suprimări sau îngrădiri ale drepturilor omului.

Or, reclamantul și-a fundamentat probator acțiunea așa cum a considerat de cuviință, pârâtului i-au fost încuviințate de asemenea probele considerate

admisibile, utile, concludente și pertinente, evaluarea materialului probator fiind făcută în cele din urmă de instanță, la adoptarea soluției.

8. Pârâțul invocă, în apărările sale, o serie de aspecte legate de documentele depuse la dosarul cauzei de către reclamant, anexă la nota de constatare, aspecte care vor fi analizate exclusiv în raport de înscrisurile care vizează activități ale pârâțului:

- Invocata rea credință a reclamantului în sensul menționării despre numitul C.R. ca "fost condamnat la 15 ani închisoare corecțională pentru uneltire contra ordinii sociale", având în vedere că nu pârâțul l-a condamnat pe numitul C.R., ci instanța de judecată, cu 24 de ani înainte de pretinsa urmărire informativă, nu poate fi reținută de instanță ca reală.

Astfel, motivul pentru care CNSAS a făcut această mențiune, așa cum rezultă din toate notele adresele și rapoartele privindu-l pe numitul C.R., este acela de a pune în context activitățile pârâțului, de a reda rațiunea urmăririi informative a acestei persoane, fiind prin urmare relevant pentru ce anume motive s-a procedat la urmărirea informativă a persoanei respective.

- Împrejurarea că și în prezent constituie infracțiune trecerea ilegală a frontierei, ca și în epocă, nu explică de ce se preocupau de aceasta, *ante factum*, organele de securitate, cu atât mai mult cu cât, în perioada comunistă, simpla intenție de părăsire a țării era considerată o atitudine potrivnică regimului.

- La fel, restul înscrisurilor depuse de CNSAS, dar care nu emană de la pârât, nefiind de altfel atribuite de CNSAS acestuia, nu fac altceva decât să contureze situația concretă a persoanelor urmărite și să sublinieze motivele pentru care persoanele erau în atenția sau urmărite informativ de organele de securitate, activități la care pârâțul și-a adus contribuția strict de maniera redată mai sus, cu referire exactă la activitățile personale ale acestuia.

9. Reținând, în lumina tuturor considerentelor de fapt și de drept expuse mai sus, întrunirea ipotezei normei legale cuprinsă în art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța – în temeiul art. 11 din același act normativ – va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâțului de lucrător al Securității.

10. Cererea pârâțului de intervenție forțată în cauză a Serviciului Român de Informații, fundamentată pe dispozițiile art. 57-59 C.pr.civ. privind „chemarea în judecată a altor persoane”, va fi respinsă de instanță ca inadmisibilă, nefiind întrunită ipoteza normei legale cuprinsă în art. 57 C.pr.civ.

Potrivit acestui din urmă text, „Oricare din părți poate să cheme în judecată o altă persoană care ar putea să pretindă aceleași drepturi ca și reclamantul”.

Or, din întreaga economie a OUG nr. 24/2008 reiese că singura instituție care poate solicita instanței constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității, este reclamantul CNSAS, și, pe cale indirectă, însă într-o altă procedură judiciară și într-o altă ipoteză, aceea de contestare potrivit art. 10 alin. 2 teza finală, a adevărurilor prev. de art. 8 lit. b și 9 din ordonanță, *orice persoană interesată*, această ultimă ipoteză nefiind însă întrunită în speță.

Intervenientul forțat SRI neputând, prin urmare, pretinde aceleași drepturi ca și reclamantul, recte constatarea unei atare calități, cererea de chemare în

judecată a acestuia, fundamentată pe disp. art. 57-59 C.pr.civ. va fi respinsă ca inadmisibilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepțiile inadmisibilității acțiunii și a lipsei de interes.

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în mun. București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **CARAMAN MIHAIL**, dom. în mun. București, str. Ion Cîmpineanu nr. 33, bloc 3, etaj 3, apt. 9, și, în consecință:

Constată existența calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Caraman Mihail, născut la data de 11.11.1928 în comuna Oancea, județul Galați, fiul lui Nicolae și Sevesta.

Respinge ca inadmisibilă cererea de chemare în judecată a altor persoane, formulată de pârâtul **CARAMAN MIHAIL** în contradictoriu **SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII**, cu sediul în mun. București, B-dul Libertății nr. 14D, sector 5.

Definitivă. Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2010.

**JUDECĂTOR
MONICA NICULESCU**

**GREFIER
MIHAELA GRIGORE**

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Civ. adu.*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *3013/2709*
se legalizează de noi: *cu înalta mea*

def. și itee.
prin resp. rec. suf.
dec. 3004/26.05.2010

Red./dact. MN/MN
5 ex., 25.10.2010